TÁNCOLÓ TEST ÉS LÉLEK SEPSISZENTGYÖRGYÖN: KÖZÖSSÉGIÉLMÉNYT NYÚJTANI NEMTŐL, KORTÓL, FOGLALKOZÁSTÓL FÜGGETLENÜL

Mozgásban fejezni ki a bennünk élő történeteket

Nemtől, kortól, testalkattól és mozgáskészségektől függetlenül bárki kifejezheti táncon keresztül a benne élő történeteket – derült ki annak a mozgásperformansz-műhelymunkának az eredményeként, amelyet a sepsiszentgyörgyi M Studio szervezett. A projekt célja, hogy minél több, különböző háttérrel rendelkező amatőr közösen dolgozzon a tánc bűvöletében.

» OLÁH ESZTER, SIMÓ HELGA

FACEBOOK/M STUDIO

A mikromozdulatokba olykor egész világok sűrítődtek, a szereplők elmélyült figyelmén keresztül a legkülönfélébb testhelyzetekben kerültek kifejezésre

Kitágította a táncelőadásról alkotott elképzeléseinket a sepsiszentgyörgyi M Studio szervezte mozgásperformansz, amelynek résztvevői közt nemcsak a társulat tagjait, de azokat a mozgás iránt érdeklődő, civil személyeket is viszont láttuk, akik beiratkoztak Ermira Goro görög táncos-koreográfus egyhetes Meetings (Találkozások) című műhelymunkájára. A hétvégén zárult műhelymunka során az M Studio előcsarnokában „táncoló” testek fogadtak és kísértek a lépcsőkön át egészen a diszkógömbbel megvilágított teremig, amely az éjjeli szórakozóhelyek hangulatát idézte. A mozgó testeknek külön-külön történetük volt, amelyek mellett elhaladva mintha egy lassított filmfelvétel elevenedett volna meg a térben. A mikromozdulatok – melyekbe olykor egész világok és gondolatok sűrítődtek – a szereplők elmélyült figyelmén keresztül, a legkülönfélébb testhelyzetekben kerültek kifejezésre: a térelemeket beépítve, a földön, a lépcsőn, a korláton és a tartóoszlopok mellett táncolták el táncaikat/életeiket. A lassú, kifeszített mozgásnak és a testek megközelíthetőségének köszönhetően mi, nézők, mint valami kíváncsi tudósok, részletekbe menően tanulmányozhattuk a test lüktetését, a levegő áramlását és a mozgásban levés életszerűségét anélkül, hogy bármi kapaszkodót kaptunk volna. Hiszen jól leolvasható történet nem volt, inkább csak benyomások, amelybe ki-ki a saját olvasatát láthatta bele. A diszkógömb visszatükröződésétől lüktető teremben kezdetben egyetlen személy táncolt, majd sorra érkezett meg a többi szereplő is, hogy végül egy nagy közös bulivá olvadjanak az egyéni történettöredékek. Ermira Goro koreográfus szerint a Meetings (Találkozások) című projekt célja közösségi élményt nyújtani mindenki számára. A nézők ennek a találkozásnak csak kis részletét élhették meg, ugyanis a „találkozások” nagy része a színfalak mögött zajlott. Az ötletgazda azt szerette volna, ha nemtől, kortól, testalkattól és mozgáskészségektől függetlenül bárki a részese lenne. Ugyanakkor célja volt, hogy minél több, különböző háttérrel rendelkező amatőrrel közösen dolgozni, akik különböző foglalkozásúak, és különböző értékeket képviselnek. Az egyhetes műhelymunkán a hivatásos táncszínészek mellett színi egyetemen tanulók, bábszínészek, pedagógusok, szabadúszó táncos, szociális munkás, projektmenedzser és újságíró is részt vett. Ennek a közösségi élménynek kapcsán beszélgettünk a projekten részvevőkkel a tapasztalataikról.

Minden feszélyezettség, frusztráltság elillant

Kolcsár Linda óvónő, aki énekesként is dolgozik, nem idegen számára a színpad, így némi tapasztalattal vágott bele a műhelymunkába. Elmondása szerint azért jelentkezett, mert nagyon régóta nem történt vele semmi olyan akarva, vagy akaratlanul, ami feltöltené, ami egy kicsit róla szólna. Mivel van három gyereke, emellett még az óvodai munkája, az év vége felé érezte, hogy nagyon kezd kifogyni az energiából. Ahogy szembejött vele a hirdetés, érezte, hogy talán ez egy olyan dolog, ami róla tud szólni, és egy jó alkalom arra, hogy feltöltődjön, és csak ő maga legyen az érzéseivel. „Nem voltak félelmeim a szerepléssel kapcsolatban, mert azt hiszem, nincsenek gátlásaim ilyen téren. Ismertem a stúdiósokat, és csak négy résztvevő volt, akit egyáltalán nem ismertem” – nyilatkozta Linda. Persze voltak fenntartásai. Bevallása szerint ugyanis, a mozgás nagyon távol áll tőle. „Ami kiderült számomra a felhívásból, és valóban meg is történt, hogy az érzéseinket, amelyek bennünk vannak, azokat mozgásban kifejezzük, és azt hiszem, az előadás is kicsit arról szól, hogy van egy történet benned, és azt hogy fejezed ki mozgásban. Ezt részben meg tudtam tenni, de vannak gátak, a testem nem úgy működik, megszokásból az arcomon ülnek ki az érzelmeim, és ezt próbálom meg valahogy mozgásba átvinni. Ez egy kihívás nekem” – fogalmazott az óvónő. Nem számított azonban ennyi játékra, de ezek nagyon feltöltötték. Ami elég furcsán hangzik, hiszen a munkájából kifolyólag, és a gyerekeivel is egész nap játszik. De ez a játék róla szólt. Ezt önmagáért játszotta, és ezért sokkal jobban fel tudott szabadulni. Középiskolában sokat járt drámakörre, és színi egyetemre is készült. Onnantól kezdve, hogy nem felvételizett színire, folyamatosan keresi a kapcsolatot, ugyanis állítja, hogy lehet kapcsolódni ahhoz az érzéshez, ami arra késztette, hogy színésznő legyen. Nem érezte azt, hogy nehézség lenne profi táncosokkal dolgozni, mert ismeri már őket. Ermira, a koreográfus pedig nagyon szimpatikus nő. Az első pillanattól azt érezte, hogy minden feszélyezettség, frusztráltság elillant. Emellett elképesztően jó pedagógus is, és jól kezeli a hangulatot, az embereket.

„Az ragadott meg, hogy mozgás, közösség”

Kolumbán Laurának, a középiskolai kémia-fizika szakos tanárnőnek nem voltak előzetes előadói tapasztalatai, de nagyon vonzotta mindig a mozgásszínház, a kortárs tánc. Nagyon szeret mozogni, de ebben a járványhelyzetben november óta nem volt erre lehetősége. Ekkor jött vele szembe az M Studio hirdetése. Nem is vette észre, hogy a műhelymunka végén van egy előadás. „Az ragadott meg, hogy mozgás, közösség, amatőrökre számítanak és hogy ez angolul zajlik. Úgy éreztem, hogy ez egészen más, mint, ami az elmúlt másfél évben történt velem. Pontosan erre van szükségem. Jó pár napig tartott, mire jelentkeztem, mert nem volt egész alakos fotóm. Nem tudtam, hogy majd ez fogja-e eldönteni, hogy bekerülök-e. Vajon fog-e számítani, hogy nem huszonéves vagyok, hanem negyvenen túli. És hogy ez majd hogy illik bele a képbe. De barátaim is jelentkeztek, így több bátorságra tettem szert” – fejtette ki a tanárnő. Az M Studio csapatával volt alkalma részt venni korábban egy thai chi kurzuson, és azt tapasztalta, hogy rendkívül emberséges a légkör, ahol jó lenni. Ha valaki amatőrként besétál közéjük, nagyon sokat segítenek, ugyanis nagyfokú alázat van bennük. Nem voltak előzetes elképzelései a projektet illetőleg, megnézte a koreográfus honlapját, és látta rajta, hogy nyitott arra, hogy amatőrökkel dolgozzon és ez volt számára biztató. „Benne volt a pakliban, hogy feladom két nap után. Egy önismereti dolog is ez. Ilyen szempontból is kihívásként éltem meg. Kíváncsi voltam, hogy hol tartok, vagy mi az, amit az elmúlt két évben problémaként éltem meg, főként a közösségben való funkcionálás terén. Hogy mikor adom fel, mennyire várom a közösség részéről a támogatást, mennyire ismerem fel, amikor én hibázom, hogyan viselkedek kisebb közösségben, mennyire vállalok be helyzeteket, inkább félek és visszahúzok a kudarcot kerülve vagy mennyire akarom megmutatni magam, vagy hogy mire vagyok képes. Örömemet lelem-e benne vagy sem” – nyilatkozott a tanárnő. Úgy érzi, hogy vannak bizonyos keretek itt, nem történhet meg, hogy valaki „ledominálja” a másikat, viszont a hétköznapi életben ezek az elmúlt másfél évben nagyon elfajultak. Az M Studio előadói tudatosan voltak jelen és segítettek ezeket a kereteket betartani. Azon a véleményen van, amit egyébként a többi résztvevő és a koreográfus is osztott, hogy az egész hétnek nem a produkció a lényege. Kell legyen egy produktum, de a valódi eredmény nem látható, csak érzékelhető mindenkinek a saját életében, fejében, lábaiban, izmaiban. Szerinte kérdés, hogy egy hasonló foglalkozást hány éves korig vállalhatunk be. Mert nem egyszer a csapaton belül azzal kellett szembesülnie, hogy elmúlt már negyvenéves, és kicsit megbotránkoznak a fi atalabbak azon, hogy mit keres ő itt. A projektnek szerinte az lehet a célja, hogy közel hozza a kortárs színházat, elérhetővé, élvezhetőbbé, érthetőbbé tegye. Meg közösségi élményt adni, és nem feltétlenül célja, hogy színész edzőtábor legyen. A társadalom hajlamos azt hinni, hogy egy műhelymunkának mindenképpen egy materializálódott végkifejlete kell hogy legyen. Éppen ezért jobb szerette volna, ha sokkal több amatőr vesz részt.

» „Benne volt a pakliban, hogy feladom két nap után. Egy önismereti dolog is ez. Ilyen szempontból is kihívásként éltem meg. Kíváncsi voltam, hogy hol tartok, vagy mi az, amit az elmúlt két évben problémaként éltem meg.

Jólesett elrugaszkodni a szakmai komolyságtól

Nagy Eszter 15 éve dolgozik az M Studiónál. Ezalatt nem igazán adódott alkalom arra, hogy civil, nem színházi területről érkező személyek is bekapcsolódjanak a műhelymunkáikba, ami igen frissítő hatással volt a kisszámú társulatukra is. Teljesen nyitottan érkezett a workshopra, görcsös elvárások nélkül, és örömmel fogadta a folyamat oldott, játékos, könnyed, nem szakmai követelmények mentén haladó, természetes alakulását. Az is kifejezetten jót tett valamennyiüknek, hogy nem a produktumra, a végtermékre, hanem magára a folyamatra, a résztvevők között kialakuló, kialakítható személyes kapcsolódásokra helyeződött a hangsúly, amelynek célja egyben a társulat tevékenysége felé történő érzékenyítés is volt.

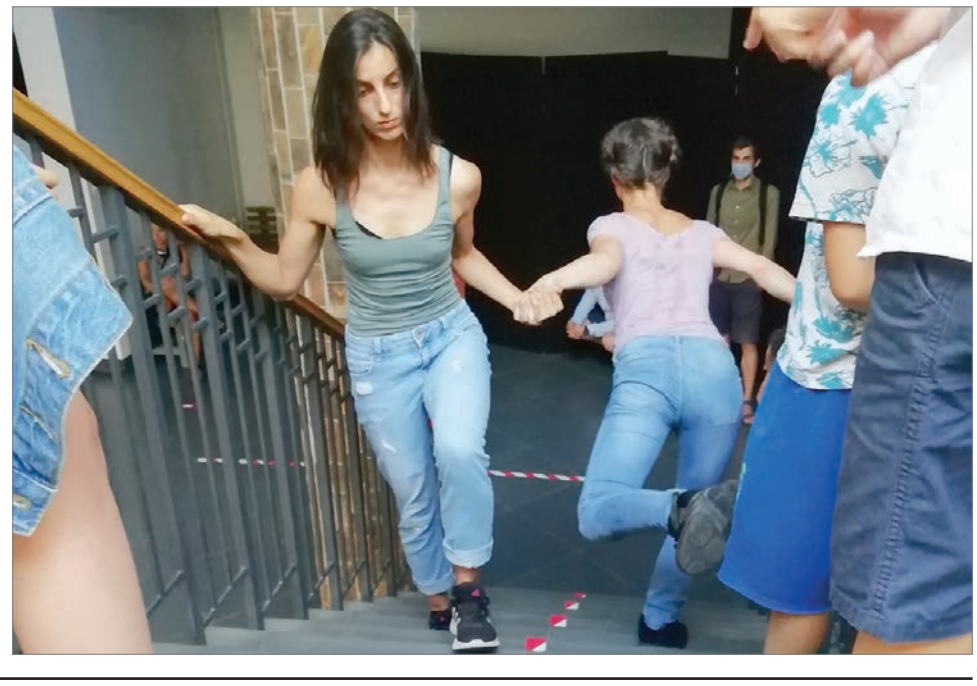

OLÁH ESZTER